

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu
se primesc. Manuscrise
nu se retrimit.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukes Nachf.
Max. Augenthaler & Emerich Leuner.
Heinrich Schalek. Rudolf Mosse.
A. Oppelka Nachf. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Haroyl & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
ziă garmond pe o colonă 6 or.
și 30 or. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tariful și învoială.
RECLAME pe pagina a 8-a o
seziă 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXIII.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața 2 are
Târgul Inului Nr. 80, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 60.

Brașov, Miercuri 15 (28) Martie.

1900.

„Patrioții“ și alcoolismul.

Camera ungară e aproape a ter-
mina discuțiunea bugetară. S'au
vorbit câte verzi și uscate, s'a făcut
mult sgomot în jurul cestiunei na-
ționalităților și s'a ațîțat din nou
bărbătesce în contra acestora; ba
și despre liferatiile de ovės pentru
armată ale voinicosului Ugron s'a
vorbit destul. Dér despre réul cel
mare, ce se lătesce tot mai mult în
tôte straturile poporațiunei, om-
rind'o moralicesce și fisicesce, des-
pre alcoolism și grozavele lui pe-
ricule nu s'a făcut nici măcar amin-
tire.

Sub scutul statului se îmulsește
mereu numărul producătorilor și
vîndătorilor de spirtoase, mai mult
false și stricate. Deputatii strigă
mereu contra naționalităților, pen-
tru-că nu-și renegă simțul și tre-
cutul, se împiedcă de tôte, până și de
băncile române, dér de pericolul în-
adevăr real al lătirii alcoolismului,
nici habar nu au. Firesce, sciind de
unde derivă deputația celor mai
mulți, avînd în vedere miliónele
cheltuite de Banffy din cassa elec-
torală, ce le-a adunat de pe la prie-
tinii carți îi susțin cu bani și cu re-
clame prin tôte foile europene jido-
vite, nu ne vom mira de acésta tă-
cere semnificativă. Precum scim, fi-
rele familiare ale celor mai multe
celebrități diaristice și financiare
neo-maghiare, ajung până jos la li-
pitorile satelor, la cărciumarii, arên-
dașii, rachierii și micii speculanți
jidovi.

Alcoolismul băntue mai mult
la sate încă decât la orașe, și aici
sunt urmările lui și mai periculoase.
De nenumărate ori am tratat acésta
temă în colónele fôiei noastre. Decă
și statele cele mari au causă de a-se
alarma de progresarea acestui réu
ucidător de întregi generațiuni și
a-se îngriji de măsurii pentru a-i tăia

calea, atunci cum se nu aibă statul
ungar, cu popórele lui rămase îndê-
rēt în cultură și lăsate în prada spe-
culanților, cari trăesc și se înavățesc
din alcool, cum se nu aibă, dicem,
de o sută de ori mai multă causă
de a-se alarma de pericolul alcoolis-
mului și de a-se îngriji de măsurii
contra lui?

Numai erii ceteam în organul
partidei populare maghiare următo-
rele rënduri: „Poporul rutén (din
Ungaria) dă cel mai mic contingent
militar, fiind-că bea prea mult ra-
chiu, care i-a distrus fisicul. Dér be-
ția de rachiu a distrus în el și pe
omul moral, ceea-ce o dovedesce
puterea cea mare, ce o eserciteză
asupra Ruténului elementul imigrat“
— cu alte cuvinte veneticii jidovi.

Are fôrte mare dreptate fôia
maghiară. Ea vede și simte, că ar
trebui să se facă cevași, și crede,
că lupta contra alcoolismului se va
puté purta cu succes numai decă
statul, societatea și bisericile vor
merge mână 'n mână în combate-
rea lui.

Dér ôre nu vede, că statul are a-
tădi alte treburi și probleme mult
mai urgente, precum: nisuița de a
deveni național unitar prin conto-
pire, stăruința de a sufoca ôr-ce
mişcare a popórelor sale nemaghiare
etc? Societatea maghiară, în frunte
cu deputatii aleși pe sprîncenă, are
alte gânduri, d. es. cum să paralizi-
zeze desvoltarea noastră culturală și
economică, cum să sugrume în ger-
minele ei mișcarea de redeșteptare
a Șvabilor din Bănat etc. și nu se
póte gândi la mijlôce contra alcoo-
lismului, cum ar fi de pildă oprirea
consumațiunei rachiuului în localită-
țile unde se vinde și că numai dus
acasă să se póta bea, apoi cum ar
fi înființarea de sanatorii publice
pentru alcoolisti.

Și ce s'ar alege de mandatele
de deputat guvernamentale, decă la

alegerile dietale n'ar presida fabri-
canții de spirtoase cu produsele
lor veninoase?

In ce privesce pe biserică, ace-
tea ar câștiga dintre tôte instituți-
unile relativ mai mult prin combate-
rea alcoolismului. Moralitatea și li-
niștea publică, cultul divin și cres-
cerea tineretului ar lua un alt avînt
și ar fi altfel respectate decum sunt
astădi, când drumul la biserică trece
pe la cărciumă. Dér ce să póta in-
cepe bisericile, când cei ce repre-
sentă statul și societatea le consi-
deră ca o piedecă și un pericol al
progresului statului național?

Se vede, că legiitorii noștri de
ađi nu se gândesc să aibă în prima
liniă cetățenii viguroși trupesce și
moralicesce, sănătoși și capabili, ci
înainte de tôte vor să aibă Maghiari
și numai Maghiari, de ar fi cât de
alcoolisti până la delirium tremens.
După maxima lor de stat, patria lor
numai așa póte fi mare, tare și fe-
ricită, decă va fi maghiară, — ergo:
bée care cât alcool va voi, numai
magyar ember să se facă!

Fabricanții de spirt sunt ađi
toți cei mai mari patrioți, ce alta
grija să mai aibă dér legiitorii un-
guri?

Dieta Bucovinei s'a deschis eri,
L'nt, și se dice, că va fi de durată scurtă.
„Patria“ din Cernăuți publică în ajunul
deschiderii ei un articol important, în care
arată situația extraordinară de critică în care
se află poporul român bucovinean și, în
consecență, se ocupă pe larg cu activitatea
bar. Bourguignon, pe care o sôrte neferi-
cită l'a pus în fruntea administrației țării.
„Patria“ își incheie remarcabilul său arti-
cul așa:

„Măne se vor întruni aleșii poporului
nostru din camera Bucovinei. Loviturile, ce
le-am îndurat periclitéză, existența poporu-
lui românesc. Autonomia țării noastre a de-
venit astădi aproape o frasă gólă, temeliile
instituțiunilor noastre naționale sunt sdrun-

ciate. Poporul român pretinde satisfacțiã
pentru insultele, ce i-se aplică đilnic. Dorim,
ca în aceste momente grave deputatii ro-
mâni să apere existența poporului nostru
cu acea bărbăție și neclintită energiã, pre-
cum le reclamă nefastele împrejurări, prin
cari trecem. Declamațiunile de amiciã ale
bar. Bourguignon din anul trecut, au fost
desavuate prin faptele sale ostile față de
poporul românesc. Sperăm, că deputatii ro-
mâni sunt acum vindecați de slăbiciunea
încrederei, ce i-a predominat altă-datã. Se-
siunea, ce se inaugureză mâne va dovedi,
ori de avem reprezentanți devotați popo-
rului, său numai figurii de paradã. Ochii ne-
amului românesc sunt ațintiți asupra pala-
tului țerii: cuvîntul îl au deputatii ro-
mâni“.

Agitația contra tinerilor șvabi.

Protestările caraghioase ale tinerimei
universitare jidano-maghiare din Budapesta
în contra Reuniunei, ce au înființat'o în
Viena universitarii germani din țările co-
rónei St. Stefan, precum și agitațiunea dia-
relor maghiare în contra acestor tineri și
mai ales în contra tinerilor universitari sași
din Viena, cari sunt susționați de foile
unguresci, că ei și numai ei ar fi urzitorii
demonstrației anti-maghiare a Șvabilor din
Ungaria de Sud, n'au putut rămâné, fi-
resce, fără răspuns din partea celor suspi-
ționați și insultați.

Foile săsesci publică o declarațiã a
tinerilor sași ardeleni dela universitatea din
Viena, în care se spune, că înființarea ace-
lei reuniuni a universitarilor germani din
Ungaria, n'a fost inițiată și executată de
cătră tinerimea săsescă din Ardeal, ci s'a
săvirșit spontan, vedînd fundatorii amenin-
țate bunurile cele mai înalte ale poporului
german. Dintre tinerii sași ardeleni nici
unul nu s'a inseris până acum în acea
reuniune, deși ei o salută cu bucuriã și
voese să o sprîjinésă din răsputeri. Tot-
odată resping inveciva, că ei ar fi „stu-
denți trădători de patriã“ și că consideră
a fi sub demnitatea lor a răspunde la
celelalte epitetes batjocoritoare, ce li-se dau,

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Influența culturii grecesci în Muntenia și Moldova.

De curînd a apărut în Tipografia
Thoma Basilescu din Bucuresci 1900, o
lucrare literară intitulată „Influența culturii
grecesci în Muntenia și Moldova cu privire
la Biserică, Școlă și Societate (1359—1873)“
de George M. Ionescu, licențiat în litere și
teologie.

Acésta lucrare, dedicată fostului mi-
nistrul al instrucțiunei publice Tache Io-
nescu, a apărut cu o prefață de d-l Con-
stantin Erbiceanu profesor universitar, mem-
bru al Academiei Române etc. în care
acesta o aprețiază dicînd între altele: „D-l
G. M. Ionescu este cel dintăi, care și-a
dat ostentăla anevoiósă de a aduna ma-
terialele publicate din acésta epocă a inri-
uririi grecesci asupra Românilor, a-le cla-
sifica după vederile d-sale și a-le presenta
publicului român. Lucrarea d-sale are o
valóre însemnată pentru publicul nostru,
pentru-că nu toți pot avé la îndemână
atâtea scrieri, în care s publicate și res-

pândite aceste materiale literare asupra
epoeci fanariote. Tot prin publicațiunea
presentă pune la îndemână iubitorului de
cunoscînțe istorico-literare un resumat con-
sincios asupra acestei cestiuni, înlesnindu-i
calea spre cunoscînța acestor fapte și date
de mare interes pentru ôr-ce Român.“

Lăsăm să urmeze aici introducerea,
ce o face autorul d-l G. M. Ionescu scrierei
sale valoróse:

„De multe-ori omul cele ce vede cu
„ochii săi nu póte să le spună pe
„rënd, căci au spune mai multe, au
„mai puțin, și adese-ori smintesce,
„dér cele rêsufate și de multe vre-
„muri de ani! ci eu, cum am aflat,
„așa am arătat.“

Miron Costin.

Omul, prin instinctul și constituțiunea
sa, este menit să trăescă în societate, să
primescă influența aprópelui, fiã acésta in-
fluență în bine său în réu, după natura
mediului său inconjurător.

Ceea-ce este adevérat despre indiviđi,
este adevérat și despre popóre.

Istoria ne arată multe popóre, cari au
primit influența fiã culturală, fiã politică

ori religiósă, său pe tustrele de-odată, dela
popórele, cu cari au venit în mai de-aprópe
contact.

Roma — Dómna lumei — trebui să
primescă influența culturală elină, așa, că
Grecii fură pedagogii Romanilor sub Re-
publică, mai apoi tuturor cesarilor sub im-
periu. Orașiun scria, că „Grecia învinsă, se
alege la urmă ca domitoare.“ Caton cen-
sorul, cel mai aprig luptător contra Greci-
lor, — trebui să învețe grecesce la adênci
bêtrânețe, să cetescă și să traducă din au-
torii classici greci. Pe acele vremuri era la
modă, ca ôr-ce tînăr, ca să-și póta com-
plecta educațiunea, trebuia să facă un
voiaj în Grecia, să viziteze monumentele,
să studieze instituțiunile și să învețe gre-
cesce. Sciința nu aparține unui om său
unei națiuni, ci ea aparține omenirii.

Romani îi cunoscără valórea și de
aceea, cu tótă ura lor contra Grecilor, ză-
áváyyon trebuiră să le învețe limba și să le
studieze literatura; căci în literatura elină,
ei găseau un sistem întreg de filosofă, de
politică, de oratoriã, de istoriã, etc., etc.,
cum nu se mai găsia la nici o altă na-
țiune.

Cu ocasiunea strămutărei capitalei im-

perului Roman dela Roma la Byzanț, in-
fluența grecescă fú covirșitoare, căci în
scurt timp imperiul Roman de Orient s'a
grecisat, răspîndind în același timp in-
fluența sa culturală și politică la popórele
barbare, cu care necontentit venia în con-
taot și între care au fost și Bulgarii.

Bulgarii, popor de rasă fino-tătărăscă,
aședându-se în Moesia peste o parte a sub-
stratului român, care părăsise Dacia-Traiană
la 274 d. Chr., cum și peste cel slovean, o
ramură a marei ginte slave, se contopi cu
acest din urmă, deveni popor de origine
slavă, rămânînd însă tot cu numele de
Bulgari. Aceștia venind în de-aprópe con-
taot cu Byzantinii, au împrumutat dela
dênsii, nu numai religiunea creștină, ci și
influența culturală bisantină.

În scurt timp, Bulgarii, din cauza
lipsei unui stat puternic la Dunăre — își
întind stăpânirea peste o mare parte a
Daciei Traiane și ajung în fine până la
Pesta.

Romani, după retragerea legiunilor
Romane din Dacia de cătră Aurelian, fiind
lăsați, ca să dic așa, înafară de istoriã, se
retrag în munți, aici îi găsesce Slovenii,
cari fug și ei de frica Hunilor, și cu cari

precum „nemet fiokok“, „magyarfalo szaszdiakok“ ș. a. In fine mulțămesc foilor maghiare, cari cu injurăturile lor „au făcut propagandă pentru germanism în Ungaria.“

Și unui proces i-a dat nascere afacerea acosta a studenților șvabi naționaliști din Viena. Redactorul fôiei „Delvidek“ din Vêrșeș, Lud. Perjessy, a numit în fôia sa pe membrii reuniunii de studenți germani din Ungaria dela universitatea din Viena „ștren-gari rétăciți“. In urma acosta președintele acelei reuniuni, Adolf Wettl, l'a amenințat într'o scrisoare, că decă va repeți ofensele aceastea, îl va face să simtă pumnul german. Acosta îndemnă pe Perjessy să acuze pe Wettl pentru amenințare faptică și Sâmbătă s'a pertractat procesul înaintea tribunalului penal din Vêrșeș. Wettl, deși scie unguresce, a refuzat de a depune în limba maghiară și a trebuit să fiă ascultat prin tâlmăci. Pentru-că s'a folosit de dreptul limbei materne, foile din Peșta îl numesc „obraznic“ și „provocător“. Procesul s'a finit prin condamnarea lui Wettl la 200 corone amendă, eventual la 20 zile arest; el a apelat contra sentinței.

In fine mai este remarcabilă desmințirea categorică, ce o dau studenții săsesi ardeleni din Budapeșta lui „Pester Lloyd“, care în numărul dela 23 l. c. avu nerușinarea a afirma, că universitarii sași ar fi trimis o deputație la clubul universitar, care să fi declarat, că partea cea mai mare a Sașilor ardeleni privesc cu dispreț la mișcarea inaugurată de căți-va „tineri ne-copti pangermani“ dela universitatea din Viena. Ei declară, că nu numai că n'au trimis deputația, dăr n'au întreprins nimic în acosta afacere.

Rusia în Asia-orientală.

Fôia rusescă „Birshevyja Wiedomosti“ publică un articol foarte important în cestiunea Asiei-orientale. Ea spune, că în curând privirile lumii întregi vor fi abătute dela războiul din Africa-sudică, ăr acosta aserțiune și-o motivează fôia rusescă scriind următoarele:

„Ordinea lucrurilor create în Asia orientală prin evenimentele anilor din urmă, este tot așa de puțin consolidată, ca și raporturile dintre acele mari puteri, cari iau parte la concurența de pe țărmi Oceanului Pacific.

„Chiar și numai faptul, că America s'a amestecat în cestiunea Asiei-orientale, cu tôte-că acest amestec a fost numai teoretic, trebuie să-l considerăm, ca un semn al schimbărilor, ce bat la ușa viitorului apropiat. Pasul diplomatic al Statelor-Unite, care s'a făcut cu scopul dobândirii liberului comerț și eventual pentru câștigarea de teritorii, a exercitat iresistibil o mare înfrurire asupra puterilor europene. Japonia îndată și pe neașteptate s'a pus ca amică și sfătuitoare a Chinei, și prin acosta s'a ivit

pe plan posibilitatea unei alianțe chinez-japoneze, care ar da sôrtea politică și economică a Chinei pe mâna acestui imperiu insular „capabil“. Apropierea chinez-japoneză ar schimba fundamental raporturile forțelor în Asia-orientală, și încă nu în favoarea statelor civilizate. Despre acosta ne-am putut convinge din examinarea baselor, pe cari se razimă aolo echilibrul puterilor.

„Prin faptul, că Rusia stă necurmat în contact geografic cu sfera de interese din Asia-orientală, și prin aceea, că construiesc linia ferată siberiană, se află în avantajuri uriaș față cu Anglia, care numai pe apă pôte să-și desfășure puterile. Decă despre Japonia s'a ăis până acum, că este amica Angliei și inimica Rusiei, raporturile acestor puteri s'a schimbat neîndoios în timpul din urmă. In primul rând a fost numai o simplă operă a agenților englesi ațitarea japonezilor în Corea contra Rusiei. Mai târziu însă evenimentele din Africa-sudică au clarificat pe Japonia asupra valorii adevărate a forțelor de război englese pe uscat, mai ales decă forțele acelea se pun față în față cu ale Rusiei în Asia. In urma acosta se pôte simți o întorcere hotărâtă în spiritele și dispoziția bărbaților de stat japonezi, cari recomandă acum înclinarea spre Rusia, ca apărătorea și scutitorea firăscă a integrității statelor asiatice mărghiașe cu imperiul rusesc. Probabil, că aceste împrejurări este de a-se atribui și aceea, că presa londoneză susține cu îndrăgire, că între Rusia și Japonia s'a făcut o înțelegere.“

Vocea fôiei rusești e destul de lămurită pentru a se puté vedé marele antagonism, ce există de fapt între Rusia și Anglia în Asia-orientală.

SCRIRILE ȚILEI.

— 14 (27) Martie.

Cămătăria în comitatul Solnoc-Dobăca. Din Deesiu se scrie, că în comitatul Solnoc-Dobăca cămătăria a luat întinderi aprôpe tot atât de mari, ca și în Maramureș. Înainte cu doi ani comisiunea administrativă a comitatului a înaintat în cauza acosta o adresă guvernului și ministrul de justiție a dat în Iunie 1898 ordinațiune, prin care dispuse a se urmări din oficiu cămătării. Ordinațiunea acosta însă n'a avut nici un efect și numărul cămătărilor intru nimic nu s'a împuținat, așa că viceșpanul comitatului s'a vëdut îndemnat să dea acum o nouă ordinațiune, prin care impune autorităților ca să procedeze cu cea mai mare atențiune la aflarea cămătărilor și provôcă și publicul, ca în interesul propriu să sprijinească în cestiunea acosta autoritățile. — Vorba e numai, că cămătării de bună sêmă vor fi Jidan „patrioți“, pe cari se scie, că sub stăpânirea de ađi nu-i prea prind ordinațiunile autorităților.

„Partida poporală“ la viitôrele alegeri. „Magyar Szo“, organul lui Banffy, face într'unul din numerii săi mai prôspeți interesanta descoperire, că în provincia s'a început deja mișcarea electorală, și cu tôte că singuraticele partide nu țin încă adunări publice, e fapt, că în comitate și prin cercuri conducătorii agită strașnic. Despre „partida poporală“ catolică ăice, că stă în fața viitôrelor alegeri cu „șanse eminente“ de isbândă. Ea a început să cucerească terenul așa de mult, încât candidații ei sunt siguri de reușită deja până acum în 77 cercuri electorale. „Alkotmány“, organul numitei partide, încassază cu plăcere complimentul acesta și ăice, că organul lui Banffy, care arată cu numele cele 77 de cercuri, i-a deschis ochii în care părți să fiă pe pază, căci „dracul niciodată nu dorme“.

Stefania — „meltoságos asszony“. Mai multe foi au adus scirea, că regele Leopold al Belgiei a dat voia dômnei contese Lonyai să folosescă și după căsătoria ei de a doua titlul de *Alteță regală*. Față cu scirea acosta se comunică din isvor sigur vienes, că tôte scrisorile, ce le primesc dômna contesă Lonyai din Viena nu mai pörtă titlul de „Alteță regală“. Și scrisorile, ce le primesc din cercuri maghiare sunt adresate astfel: „Magnificenței Sale, dômnei contese Stefania Lonyai născută prințesa belgiană“ (pe unguresce: „Lonyai Stefania grofné született belga hercegnő ö meltoságának“.) Din textul acesta apare, că titlul de „Alteță regală“ și-l'a pierdut archiducesa devenită contesă, în momentul când a răspuns cu *da!* la întrebarea preotului cununător, decă din iubire se mărită după „meltoságos“-ul grof Lonyai. In momentul când noua contesă a ăis caventul *da!* flamura casei imperiale de pe castelul din Miramare încă a fost depărtată.

Primatele Vaszary pentru maghiarizare. Foile unguresci comunică, că primatele Vaszary a cumpărat pe cheltuēla lui în orașelul șvabo-slovăcesc Modor din comitatul Strigonului o casă cu grădină, cari l'au costat 8000 corone. Aici voesce paterul Vaszary să înființeze un clăstru de călugărițe, sub conducerea cărora intenționează se pună asilul de copii, „kisdodov“-ul și școlele elementare de fete ale orașului. Acosta se ăice, că vré s'o facă „în interesul maghiarismului și catolicismului“, cu alte cuvinte în interesul maghiarizării copiilor șvabi și slovaci!

Principele de Orleans în Ungaria. Foile unguresci sunt informate, că principele Filip de Orleans, care până acum petrecea stabil în Anglia, s'a decis să se stabilească în Ungaria.

Societatea academică română Junimea din Cernăuți ne trimite raportul

său pe al 21-lea an administrativ (27 Nov. 1898 — 27 Nov. 1899). Societatea a fost condusă de un comitet de 16 membri sub conducerea președintelui Iancu Nistor și a vicepreședintelui Eugen Halip. Societatea are 35 membri onorari, 13 fondatori, 26 sprijinitori, 8 binefăcători, 96 emeritați și 54 ordinari. Societatea dispune de 723 fl. fond neatacabil și are o bibliotecă de 2513 opuri. Societatea a desfășurat o frumoasă activitate în cursul anului atât pe terenul social, cât și pe cel cultural și literar, arangând un comers festiv, o serată cu dans, o excursiune, o serată la Rădăuți și alta la Storojineț, — tôte cu succes foarte multămitor. Comitetul pentru al II semestru al anului administrativ 1899/900 s'a constituit în următorul mod: Președinte: Teofil Tarnavski, stud. iur., vice-președ.: Oct. Piotrovski-Petrescu, stud. iur., Secretar I.: Georgiu Bartoi, stud. iur., Secretar II.: Orest Lutia, stud. fil., Cassar: Eugen Iliuț, stud. iur., Controlor: Mihai Bartoi, stud. iur., Bibliotecar: Dumitru Popescu, stud. iur., Econom: Simion Șutu, stud. fil.

Reuniunile „Crucei Roșii“ pe câmpul de război. „Berliner Tagblatt“ publică o statistică despre detașamentele Reuniunilor „Crucei Roșii“ din singuraticele țări europene, cari au mers pe câmpul de război din Africa și cari partea cea mai mare stau în ajutorul răniților buri. Numai două state nu sunt reprezentate: *Austro-Ungaria* și Grecia. Aceste state se disting prin „neutralitate“, deși — ăice numita fôia ironic — amândouă iau parte în agitațiunile războiului: Grecia prin aplause pentru Englesi, ăr *Ungaria* prin vëndarea de cai pentru Anglia.

Protestul Turcicilor. Se scie, că guvernul otoman nu se prea îmbuibă în bani, ba stă chiar rău în privința financiară, așa că în Turcia e lucru de tôte zile, ca funcționarii de stat să nu-și primescă plățile regulat. In primul loc femeile sunt, cari sufer mai mult în urma acestei neregularități, deore-ce n'au din ce să susțină casa de pe o ăi pe alta. Drept aceea ăilele trecute mai bine dă 200 de Turcice, neveste de ale funcționarilor, s'au dus la palatul marelui vizir și au pretins liberarea plăților restante pentru bărbații lor. Ele au început să protesteze și să se jeluască, că le pier copiii de fôme, decă bărbații nu-și primesc regulat lăfa. Marele vizir li-a avisat, că are să reguleze lucrurile, însă femeile nu s'au mulțumit cu atâta și n'au voit să se îndrepteze dela palat, până când spiritele lor iritate n'au fost mulcomite cu o mică parte din lefurile restante.

I-ma ședință publică a Academiei.

Vineri după amiazi s'a ținut prima ședință publică a membrilor Academiei din

trăesc în de-aprôpe contact, timp de mai multe vécuri. Aici, Românii, au cădut din înalta și complicata organizațiune de stat Romană în stare de nomađi, din cauza numărôșelor invasiunilor barbare, cari s'au perindat prin aceste țări în curs de mai bine de 1000 de ani.

Românii din Dacia Traiană, venind în contact cu Bulgarii, au primit influența politică bulgărescă.

Cu ocaziunea predicării celor doi frați tesaloniceni Kiril și Metodie — apostolii Slavilor, — Românii au primit, pe lângă influența politică, pe cea culturală și religioasă, așa că au îmbrățișat și forma creștinismului bulgăresc cu liturgia slavonă. Cu alte cuvinte, Românii au imprumutat dela Bulgari o întreită influență: politica culturală și religioasă, acosta din urmă a avut loc în timpul imperiului Româno-Bulgar.

După-ce Bulgarii au fost învinși de Vasile Bulgaroconul, cum și după decadența imperiului Româno-Bulgar, dominațiunea Bulgarilor a încetat, ăr Românii din Dacia Traiană înființază mai multe ducate și oneziate romănesci și bulgăresci, independente unele de altele.

Cu înființarea Principatelor Munteniei

și Moldovei, Românii continuă a menține și mai departe cu tărie influența culturală și religioasă, așa că limba slavo-bulgărescă, devenită acum și medio-bulgară, a fost limba bisericească și culturală a Românilor, până pe timpul domnilor ingemomați Matei Basarab și Vasile Lupu și ceva mai târziu. Dăr limba slavonă, ne fiind limba firăscă a poporului român, a trebuit să cadă din biserică mai întâi și din cancelariile domnesci mai târziu.

Doi factori au contribuit la înlocuirea limbei și culturii slavone: 1) limba română, care începuse încă de timpuriu să-și ia un avânt puternic și 2) limba grecescă care de-asemena începuse să se introducă prin mănăstirile închinete, de unde se alungau sistematic limba și cultura slavonă, pentru-ca să li ia locul cea grecescă.

Influența culturii slavone a fost impusă Românilor de fatalitatea vremurilor, și pe care o voiu trata cu eltă ocaziune, într'un studiu deosebit.

Influența culturii grecesci, ni-se prezintă în condițiuni cu totul excepționale, așa că nu mai găsim un cas analog în istoria religioasă și culturală a popôrelor, din cauza modului cum ea s'a introdus și că-

pătat împământenirea în timp de două vécuri (1644—1821 și de aci până la 1873 Martie în 30, când Vodă Cuza o alungă printr'o circulară din mănăstirile închinete.)

Cuvântul „influență“ implică în sine ideia despre două popôre, care își au fiăcare modul lor de-a trăi, modul lor de-a lucra.

Nu e cestiunea aci despre influența unui popor învingător asupra celui învins, căci Grecia deja de multe vécuri nu mai există pentru istoriă, deore-ce făcea parte integrantă din imperiul Otoman.

Poporul român, deși se bucura de-o pozițiune excepțional de bună față de celelalte popôre din peninsula Balcanică, totuși nu-i mai puțin adevărat, că nici el nu există pentru viața istorică, ci numai pentru civilizațiune, din cauza fertilității soluului și altor circumstanțe istorico-economice.

Influența culturii grecesci la Români nu pôte fi comparată cu aceea, pe care renascerea italiană a produs-o asupra Franței în secolul XVI, nici cu influența franceză produsă mai târziu asupra spiritului public românesc. Byzanțul căduse din vechia-i splendoré de odinioară; scriitorii bizantini nu mai compuneau opere originale,

ci acum se mărgineau mai mult a resuma și compila numai, după capo d'operele autorilor clasici. O civilizațiune în decadentă nu pôte avea influența unei renasceri. Românii deci au primit limba și influența culturalei grecesci dela Byzantinii deocăduți, numiți mai târziu și „fanarioți“.

Fiă-care popor are în istoria lui paginî negre; s'au vëdut popôre cărora li-s'a impus, fiă de cătră învingători, fiă de alte circumstanțe istorice, o limbă și o cultură, care nu 'i este a lui. Ôre limba franceză n'a fost limba curței englese în timpul Eduardilor? Limba latină n'a fost limba bisericească și culturală a catolicilor fără deosebire, ba la unele popôre chiar până în ăilele nôtres?

Dăr, aci nu este cestiunea de puternica influență religioasă, pe care o exercita catolicismul asupra popôrelor din apusul Europei, și de care Românii s'au ferit întot-déuna, ci limba greacă fiind limba Orientului creștin, Românii au admis-o în biserică și societate, ca pe un instrumentum regni, având pentru consumațiunea lor interioră limba romănescă.

(Va urma.)

sesiunea acésta, sub presidența d-lui prof. Petru Poni. D. N. Quintescu dă oțire sumarul ședinței precedente, precum și cător-va comunicări făcute Academiei. Apoi d-l președinte dă cuvântul d-lui V. A. Urechidă spre a-și desvolta comunicarea sa: *Fi-nanțele sub Caragea*.

Domnul Urechidă arată în mod documentat, cum cea întâiu grijă a lui Caragea a fost reorganizarea visteriei și a veniturilor sale, enaréză toate măsurile luate în acest scop de divanul țerei și mijlocele grele întrebuintate pentru scóterea dărilor. Aceste mijloce întrebuintate au avut ca urmare două răscole ale Pandurilor din Oltenia, în 1814 și 1815, răscole năbușite în sânge de cătră vodă cu ajutorul oștirea turcesei din cetățile din drépta Dunărei.

După d-l Urechidă ia cuvântul d-l prof. Dr. Victor Babeș spre a-și desvolta comunicarea sa „*Etiologia leprei și mijlocele de combatere*“.

D-l Babeș arată vechimea epidemiei de lepră, spune, că în urma studiilor a ajuns la convingerea, că patria leprei e Asia centrală, Turchestanul mai cu seamă, după aceea arată întreg teritoriul geografic al pământului, pe unde s'a propagat și există această grozavă epidemie. În Europa crede, că întinderea ei a fost favorizată de expedițiunile cruciate. În România, unde de asemenea există, se poate susține, că a fost adusă de oștirea, ce s'a luptat pe câmpiile Bulgariei, care a căpătat-o dela soldații ruși cazaci mai ales aduși din părțile Asiei.

Arată mai departe, că cauza epidemiei e tot un bacil descoperit acum vreo 20 de ani. Ea nu e o bolă ereditară și molipsitoare. Simptomele ei nu se arată la un timp anumit, ci foarte variat, une-ori chiar după 20 de ani; se manifestă sub diferite forme, une-ori greu de cunoscut. Dicoe, că antichitatea și evul mediu au luat măsuri de apărare mult mai eficace, de cum se iau astăzi. În România sunt cunoscute cam 300 cazuri de lepră, mai ales în clasa de jos, căci pe când tuberculosa e bôla păturei culte și de orașe, tot așa lepra e bôla păturei inculțe și care mai puțin se poate apăra contra ei. Faptă cu o molipsire așa de ușor și cu arătarea târzie a epidemiei, cei chiamați trebuie să fie cu îngrijire pentru viitor, căci leproși de ați pot să devină o adevărată plagă a țerei. De aceea trebuie luate mijloce de apărare și anume: izolarea leproșilor. „Leproseria“ înființată de d-l Felix la Rechițosa găsese, că e o măsură bună, dăr trebuie să fie instalată după toate cerințele igienei și strămutată în alt loc, unde există epidemia de lepră.

Oratorul a fost ascultat cu încordată atențiune și, după încheierea cuvântării sale interesante, a fost viu aplaudat de cei prezenți.

Jan Kubelik. Despre prestațiunile ténérului virtuos Jan Kubelik, care va da, cum șcim, Vinerea viitoare un concert în orașul nostru, serie diarul vienes „*Neue freie Presse*“ dela 15 Februarie 1900 între altele:

„Cunoscem pe ténérul boem de acum doi ani; încă de atunci jocul lui a produs senzațiune... Jan Kubelik de astăzi în ce privește esteriorul nu s'a schimbat mult de atunci; privirea lui e tot așa de melancolică, tinuta corpului său a perdut din stângăcia de mai înainte și a rămas infaptă — dăr în loc de vioră efiină bavareză, ține în mână o vioră scumpă de Guarneri..

„Ceea ce execută el pe această vioră, arată că în acești doi ani a ajuns ceea ce părea imposibil și a devenit pôte cel mai mare tehnic în violnă, care de pe vremile lui Paganini s'a preumblat pe pământ. Nici Thompson, nici Burmester — cei dintâi reprezentanți ai direcțiunei lui Paganini — nu posed, după părerea noastră, siguranța cea mare și fineța tehnicei lui Kubelik.

„Acestuia îi succede a scóte și ce e mai greu cu sunet curat argintiu, fără neliniște ritmică, la păre: e cu-o ușurină extraordinară, ca și printr-o putere farmecătoare. Mult din meritul acesta e meritul său propriu, mult — ca la fiice artist din grația lui Dumneșeu — grația a lui Dumneșeu. N'are decât să privească omul la mâna stângă a lui Kubelik, când joacă piese grele;

fie-care din degetele sale devine aici o ființă de sine stătătoare, se 'ntinde și se 'ncovăie, până când în acea poziție, ce se contrariéză adeseori legilor anatomice ale mâinei, dăr e neapărat de lipsă pentru ajungerea scopului momentan.

„Numai printr-o astfel de dibăciă se pôte esplica, că Kubelik cântă de exemplu pe córdă G și D cu arcu și totodată execută pe celelalte două córdă o melodiă pizzicato. Acești pizzicati cu mâna stângă nu i-am auzit dela nici un virtuos așa de cu ton plin și cu o aplicare atât de multilaterală. E lucru firesc, că Kubelik își câștigă cele mai mari triumfuri cu predarea de așemeni piese, cari îi conced a-și desfășura toate minunile virtuosității sale până la necredibil... Publicul l'a rechiamat cu entusiasm de nenumărate-ori și a trebuit mereu să adangă câte-o piesă în afară de program...“

Programul foarte interesant al concertului Kubelik, ce se va da în casa de concerte dela redută cu concursul cântăreței de curte Dora Lichtenstein, îl vom publica mâne. Bilete se vënd în librăria Hiemesch.

Răsboiul din Africa sudică.

Scirile mai nouă, ce sosesc din Africa, dau a-se înțelege, că nu numai în Capland, dăr și în partea sudică a statului Oranje pacificarea e departe de a-se fi făcut măcar în parte. Comandanții englesi, cari au fost trimiși de Roberts în toate părțile să supună și umilésca pe inamic, se întâlnesc dîlnic cu cete înarmate de Buri, cari ior colo le fac mari greutăți. Așa d. e. *Gatacre*, care bătut la Bethuile s'a retras la Furesmith, a cerut ajutor dela Roberts, căci a dat de mare rezistență din partea Burilor. Afară de *Gatacre*, mai sunt generalii *Brabant* și *French*, cari au de lucru cu Burii, așa că totă armata ușoră a lui Roberts e angajată în aceste mici lupte.

Burii în Natal.

Despre Burii din Natal se susține, că au poziții foarte întărite la munții Biggar începând dela Cundygleught până la Beith. Cea mai întărită poziție o au la răspântia drumului de țără dela Newcastle, unde în două rânduri de șanțuri sunt ascunși 12 000 de Buri cu 16 tunuri. În cele două tabere principale se află câte 3000 de Buri ocupând poziția lângă Ougtrechill și Glencoe. Provisiunile de răsboi și-le țin lângă Daunnhauser. Avangardele bure fac recunoșteri până la Vesselsneck. Afară de această Buri au ocupat munții Draken și la frontiera pământului Zulușilor au pus patru tunuri.

Succese de ale Burilor.

Ageuției „*Reuter*“ din Londra i-se comunica din Barkly cu data de 24 l. c., că Jora trecută o cétă de 400 de Buri au ocupat *Griquatown*. Din Kimberley a plecat un detașament engles, ca să-i ajunge. Burii au arestat în Griquatown pe toți supușii fideli Angliei, chiar și pe femei.

Lord *Roberts* telegraféză din Bloemfontein cu data de 24 l. c.: Doi coloneli din gardă, un căpitan și un sublocotenent, au plecat la plimbare călări și au ajuns la departare de 8 chlm. dela tabăra din *Modder-River*. Burii i-au atacat prin surprindere. Sublocotenentul a fost împușcat, ér ceilalți ofițeri tură grav răniți. Unul din ofițeri a fluturat o batistă albă, la ceea-ce Burii au grăbit în ajutorul răniților și i-au dus la o măerște.

Academia Română.

Raport asupra lucrărilor făcute în anul 1899—1900.

— Urmare. —

V. Biblioteca.

În favorul bibliotecii s'au făcut mai multe donațiuni prețioase. Între alții au dăruit: d-na Alexandrina Ion Ghica: publicațiunea frumoasă și rară *Rouman Anthology*, făcută în 1856 la Hertford în Anglia de Heny Stanley; d-l V. Mangra: patru manuscrise românesce religioase din secolul XVIII-lea; membrul Academiei Erbiceanu: manuscrise și acte românesce și grecesce dela începutul secolului al XIX-lea; colonelul A. Budișteanu a înăvuit colecțiunile

Academiei cu mai multe acte relative la familia Rosetti. Secretarul gener. al Academiei un album cu 48 fotografii din călătoria Regelui Carol în Rusia și 7 volume manuscrise relative la istoria țărilor române din secolul al XVIII-lea și XIX-lea ș. a.

În cursul verei s'a întâmplat, în cabinetul manuscriselor Academiei, o încercare de furt, care n'a reușit. Autorul acestei încercări a fost Al. Iacimirski, un ténér filolog rus, care lucrase doi ani consecutivi în biblioteca Academiei. Deferit justiției, el a fost judecat și condamnat la *trei luni de închisore corecțională*. Acest ténér filolog a mai sustras manuscrise din biblioteca Museului național din Bucuresci și din aceea a mănăstirii Némțului.

VI. Donațiuni, legate și fonduri.

1. Academia a acordat în anul acesta din fundațiunea Vasile Adamachi suma de 70.400 lei pentru burse și cheltueli de studii. Bursele, în număr de 31, sunt împărțite precum urméză: 22 burse de câte 100 lei pe lună: 8 la facultatea de științe din Iași, 8 la facultatea de medicină din Iași, 6 la școla de poduri și șosele din Bucuresci. Următoarele burse pentru tineri, cari studiază în străinătate, și anume: 3 de câte 300 lei pe lună, pentru licențiați; 3 de câte 300 lei pe lună pentru absolvenți de liceu; 3 de câte 400 lei pe lună pentru ingineri.

2. Institutul Ottetelesanu, al cărui mers continuă a fi supraveghiat cu o neobosită sollicitudine de cătră d-l I. Kalinderu, urméză a funcționa în mod din ce în ce mai satisfăcător. El atinsese la începutul trecutului an școlar deplina sa dezvoltare, cuprinzând toate cele cinci clase prevădute din regulamentul fundațiunei. În urma esamenelor din Iunie trecut, acest aședemnt cultural a dat țerii întâia serie de absolvente crescute după ideile fericitului donator. Cu această ocaziune, d-l I. Kalinderu, căruia se datorese în primul rând îndeplinirea voinței generosului Ioan Ottetelesanu și al căruia zel pentru institut este tuturor cunoscut, a oferit o sumă de 370 lei, pentru ca să se dea din parte-i câte o mică amintire elevelor, cari cinci ani s'au bucurat de foloșele materiale și morale ale școlei. D-șsa a mai făcut încă două daruri bănesce pentru Institutul Ottetelesanu: unul de 400 lei, altul de 600 lei.

3. Cu privire la voința răposatului intru fericire *Ioan Agariei*, care a lăsat Academiei un legat, pentru a crea o școlă profesională practică de agricultură cu internat, comisiunea Agariei a luat toate măsurile pentru organizarea școlei și ea a fost deschisă în cătunul Móra-Greilor din județul Vâlclui la 1 Septemvre și funcționeză sub numele: „*Școla Ioan Costache Agariei*“. Această școlă va avé trei clase, și întâia serie de 10 elevi interni, fii de țeran, a fost primită în urma unui concurs ținut la 15 August. Director al școlei a fost numit d-l Al. Țulescu, absolvent cu diplomă al școlei superioare de agricultură dela Herăstrău.

4. Moștenitorii de sânge ai lui Evangelhelie Zappa, începând nouă procese între ei pentru împărțirea averii, Academia n'a putut încassa în cursul anului trecut nici capitalul de 280.000 lei, nici vărsămintele pe anii 1898 și 1899. În fața acestei situațiuni, s'a cerut din partea Academiei validarea pe séma sa a sumelor de 280.000 lei și 24.000 lei din banii succesiunii Zappa aflători la Cassa de Depuner și Consenmanțiuni. Cererea a fost admisă de Tribunalul de Notariat, dăr cinci dintre moștenitorii de sânge au făcut apel în contra acestei decisiuni. Afacerea este pendentă la Curtea de Apel din Bucuresci.

5. Procesul pentru succesiunea răposatei Maria General I. Carp încă nu e terminat.

6. Conform decisiunii dv. dela 24 Martie 1899, de a nu se primi legatul răposatului profesor N. R. Danielescu, Academia a făcut declarațiunea să dea renunțare înaintea tribunalului și a fost scóșă din acțiunea intentată de moștenitorii de sânge pentru anularea testamentului.

7. Văduva și fiul răposatului Dr. Anastasie Fétu au reclamat în cursul anului de

la Academia, ca legatara universală a răposatului Ioan Fétu, suma de 4.536 lei, pe care Dr. A. Fétu o împrumutase fratelui său prin creanța chirografară dela 29 Decemvre 1868 și ale cărei dobânși de 10% au fost achitate până la 29 Decemvre 1871. După explicațiunile date de Delegațiune, Academia a decis, în ședința dela 14 Maiu, ca să se plătescă acea datoriă de 7.938 lei în total. Procesul intentat Academiei de moștenitorii D-ului A. Fétu s'a închis în urma acestei plăți.

8. În 22 August a încetat din viață la Mehadia N. D. Ignătescu din Craiova, care, prin testamentul său mistic dela 14 Aprilie 1898 și prin cel suplementar dela 24 Novembre 1898, institue și confirmă pe Academia Română legatară universală și executore testamentară asupra întregii sale averi, din care lășă și câte-va legate particulare însemnate. Venitul moșiei, care rămănea Academiei, nu era corăspundător cu sarcinile impuse de testator, și de aceea Delegațiunea, după ce a luat și avisul membrilor prezenți în ședința ordinară dela 29 Octomvre a decis ca să nu primescă legatul lășat Academiei, aducându-se tot deodată omagii pioșe memoriei răposatului Ignătescu pentru bunele intențiuni, ce a avut. (Va urma).

Literatură.

„*Moda Ilustrată*“, apare în Bucuresci odată pe săptămână și aduce întotdeauna cele mai nouă ilustrațiuni de modă. Ultimul număr al acestei foi aduce grupuri de toalete, pălării, haine și bluse, precum și o mulțime de ilustrațiuni pentru lucruri de mână. Suplimentul gratuit represintă un tipar dela o jachetă de primăvară.

A apărut: „*Extras d'antarife de postă și telegraf valabile dela 1 Ianuarie 1900*“. Fiind tarifele anterioare în multe privințe esențial schimbate în urma introducerii valutei de corone, extrasul acesta e de cel mai mare folos pentru birouri și privați. Se pôte procura dela librăria archidieceșană în Sibiu, cu prețul de 20 fil.

ULTIME SCIRI.

Bucuresci, 26 Martie. După pledoaria d-lui Păltineanu, a vorbitađi înaintea tribunalului arbitral al treilea avocat al statului, Boambă. Măne va urma probabil replica apărătorului lui Hallier. — Diua de eră a fost liniștită. După întrunirea liberală, conchemată la „*Dacia*“ pentru a protesta în afacerea Hallier, nu s'a mai făcut nici o manifestațiă pe strade.

Londra, 26 Martie. Din Rouxville se anunță, că generalul bur *Oliver* s'a retras c'o trupă puternică și cu 15 tunuri spre nord dela *Ladybrandt*. Pe pământul Basușilor s'a vădut un mare transport de caré.

Sórtea *Mafekingului* e desperată. Burii bombardéză orașul cu puteri reinoite. Garnisóna orașului abia pôte să mai reziste.

Din *Kimberley* se vestesce lui „*Daily Telegraph*“, că o trupă englesă de cavaleria a năvălit în Transvaal.

DIVERSE.

Lăcustele în 1782. În 1782 o mare calamitate au causat în Ungaria lăcustele. Un vechi scriitor serie despre această calamitate: În anul 1782 teritoriul comitatelor Torna și Gómör a fost năpădit de lăcuste și încă în timp de toamnă, când se cocoa simburile și când ciurdele de porci erau deja la păduri. Ghindă se produse, cei drept în abundență, dăr porcii abia se atingeau de ea, de-orece poporațiunea umbra mai cu seamă să omóre lăcustele și cu carnea acestora să hrănescă porcii. Aceștia în adevér că s'au și îngrășat bine, dăr carnea lor a fost veninóșă, așa că a isbuinit o adevărată epidemie între locuitori. În fine autoritățile au fost silite să oprésoa uciderea porcilor îngrășați cu lăcuste, trebuind să se aștepte până se va consuma veninul.

**Dela „Tipografia A. Mureşianu“
din Braşov,
se pot procura următoarele cărţi:**

Scrieri economice:

Agrologia sau Agricultura generală de de Dr. G. Maior, profesor la şcoala centrală de agricultură din Bucureşti. E cea mai bogată şi tot-odată cea mai temeinică scriere românească cu privire la cultura pământului (aratul sămănatul, gunoii etc., etc.) Conţine 217 figuri de-ale diferitelor aparate economice (pluguri, grape, tăvăluguri etc.) E o carte foarte mare, de 524 pag. şi costă numai 2 fl. 50. (cu posta recomandat 2 fl. 75 cr.)

Fitotehnia sau Cultura specială a plantelor, scrisă tot de D-l G. Maior. Această carte se estinde pe 611 pagini format mare şi conţine în text 202 figuri. Cuprinsul e foarte bogat, arătând cu de-amănuntul soiul modul de cultură, bólele şi vindecarea etc. genţru fiă care plantă. precum cereale (tot felul de cucate, ca grâu, secară, orz, ovės, mei, cucuruz, hrişcă, etc.); apoi mazere, linte, mazeriche, rapiţă, mac, şofran, hemei, in, cânepă, tutun, cartofi, tot felul de sfeclă, hrén curechit, şi alte multe. Apoi diferite plante de nutreţ, ca lucernă, trifoi, mohor, cucuruzul verde nutreţ, diferite compoziţiuni pentru fâneaţă şi păşuni artificiale etc. Al capitu tracteză despre cultura fâneaţelor. altul irigaţiuni, altul despre păşuni etc. Preţul 4 fl. (trimis cu posta recomandat 4 fl 25 cr.)

„Cartea Plugarilor“ sau povestiri economice despre grădinarit, economia câmpului, creşterea vitelor etc. scrisă de Ioan Georgescu. Tracteză despre legumărit, gu-

noi, lucrarea pământului, sămănături, vierit, pădurit, creşterea cailor, vitelor, găinilor etc. Un exemplar de 90 pag. costă 25 cr. (plus 3 cr. porto). Această carte a eşit numai acum de sub tipar.

Grădina de legume, de Ioan F. Negruţiu, profesor in Blăşu. Pentru poporul nostru, scrierea d-lui prof. Negruţiu e de cel mai mare folos practic şi, pe cât scim, în literatura noastră de dincoace e singura scriere mai bună în această materie. Costă 25 cr. (plus 3 cr. porto).

„Stupăritul“, întocmit cu deosebire pentru popor, pentru începători şi pentru toţi iubitorii de acest ram al economiei, de Constantin Dimian, preot în Breţcu. O carte de 154 pag. format mare 8°. Preţul 80 cr. (cu posta 85 cr.)

Cartea stuparilor săteni de Romul Simu. Cu mai multe ilustraţiuni în text. Editura Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului. Preţul 40 cr. trimis francat.

Insoţirile de credit împreunate cu insoţiri de consum, de vânzare, de viieri, de lăptari etc. Indreptare practică pentru înfiinţarea şi conducerea de astfel de insoţiri, de F. W. Raiffeinssen. *Ediţiunea a V-a.* Trad. de Dr. A. Brote. Editura Reuniunii rom. de agricultură din comit. Sibiiului. Conţine 227 pag. şi costă 80 cr. (Cu posta 90 cr.)

Cele mai de lipsă cunoştinţe despre Legea veterinară — o carte foarte necesară pentru economii de vite. Editura Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului. Conţine 134 pag. format mare şi costă numai 30 cr. (cu posta 35 cr.)

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 26 Martie 1900.

Renta ung. de aur 4%	97.15
Renta de corone ung. 4%	93.35
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	100.20
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	100.10
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	99.—
Bonuri rurale ungare 4%	93.10
Bonuri rurale croate-slavone	93.50
Impr. ung. cu premii	164.25
Losuri pentru reg. Tisei şi Seghedin	141.25
Renta de argint austr.	99.30
Renta de hârtie austr.	99.15
Renta de aur austr.	98.35
Losuri din 1860.	136.—
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	127.50
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	187.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	234.20
Napoleondori	19.28
Mărci imperiale germane	118.60
London vista	242.95
Paris vista	96.35
Rente de corone austr. 4%	99.50
Note italiene.	90.20

Cursul pieţei Braşov.

Din 27 Martie 1900.

Banconota rom. Cump.	18.88	Vënd.	19.—
Argint român. Cump.	18.60	Vënd.	18.70
Napoleond'ori. Cump.	19.20	Vënd.	19.30
Galbeni Cump.	11.30	Vënd.	11.40
Ruble Rusesci Cump.	127.—	Vënd.	128.—
Mărci germane Cump.	58.50	Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	10.70	Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	100.—	Vënd.	101.—

In 30 Martie n. c. în sala Redu-
tei singurul

CONCERT

al virtuosului în violină
Jan Kubelik
(noul Paganini)
cu concursul cântăreţei de curte
Dora Lichtenstein.

Bilete cu preţul de: 2 fl. 50 cr., —
2 fl. — 1 fl. 50 cr., — 1 fl., —
80 şi 50 cr., se vënd în librăria
Hiemesch.

ANUNCIURI

(insertiuni şi reclame)

sunt a se adresa subscisei
administratiunii. In cazul pu-
blicării unui anunciu mai mult
de odată se face scădemēt,
care creşce cu cât publicarea
se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomv. 1899.

Buda-pestă - Predeal										Copsa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraş									
Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.	tr. prs.	tr. dpr.	tr. prs.	tren	mixt	tr. prs.	tr. mixt	tr. dpr.	tren de pers.	tr. mixt
0 —	5.50		2.10	pl. Viena . . . sos.		1.50	7.20	1.50	6.20	2.21	4.43	11.30		7.10	Copsa-mică . . . sos.	6.25	9.32	3.25	12.35
8.30	1.55		5.45	pl. Budapesta . . . sos.		7.10	1.50	7.50	6.20	3.57	6.36	12.38		8.50	Ocnă . . . sos.	5.07	8.15	1.56	11.01
11.1	3.49	5.10	9.27	Szolnok . . . sos.	8.30	3.42	11.36	5.32	3.25	4.19	7.04	1.20		9.15	Sibiu . . . sos.	4.40	7.41	1.21	10.30
1.33	5.21	8.00	1.33	P. Ladány . . . sos.	5.50	12.54	9.59	3.56	1.12	4.30					Talmaciu mare . . . sos.		7.33		8.57
3.42	6.39	7.22	1.48	Oradea-mare . . . pl. sos.	7.12	10.44	8.38	2.31	11.17	5.22					Avrig . . . sos.		6.01		8.04
3.58	6.46	12.20	2.06	Mező-Telegd . . . pl. sos.	6.21	10.7		2.01	10.42	6.15					Făgăraş . . . pl.		3.32		7.15
4.38	7.15	1.15	3.03	Rév . . . sos.	5.26	9.32	7.47	1.34	10.08	8.34									4.25
5.20	7.50	2.21	3.45	Bratoa . . . sos.	4.51	9.11			9.50										
5.43		2.57	4.06	Ciucia . . . sos.	3.30	8.37	7.09	12.52	9.19										
6.31	8.37	4.00	4.53	B-Huiedin . . . sos.	4.58	7.55	6.40	12.20	8.37										
7.16	9.08	4.59	5.32	Ghârbău . . . sos.	3.15	6.54			7.37										
8.06		6.13	6.24	Cişişu . . . pl. sos.	2.20	6.13	5.23	11.01	7.—										
8.33	10.08	7.04	6.59	Apahida . . . pl. sos.	5.24	4.27	4.27	10.48	6.45										
8.50		8.40	2.06	Ghiriş . . . sos.	5.02	4.02			6.27										
9.7	11.1	9.09	2.52	Cucerdea . . . sos.	3.37	2.33		9.23	5.12										
10.14	12.33	10.40	4.45	Uióra . . . sos.	3.06	1.58		8.54	4.43										
0.44	1.08	11.25	5.38	Vintul de sus . . . sos.	2.56	1.48		8.49	4.33										
10.56	1.17	11.40	5.57	Aiud . . . sos.	2.49	1.41		4.27	4.27										
11.03	1.25	11.49	6.08	Teiuş . . . pl. sos.	2.41	1.33		4.20	4.20										
11.12	1.34	11.59	6.19		2.17	1.06		8.23	3.59										
11.34	1.59	12.29	6.59		2.17	1.06		8.00	3.38										
11.52	2.22	12.55	7.31		1.55	12.41		8.00	3.02										
12.24		1.30			1.29			8.00	3.02										
12.53		2.07			1.29			8.00	3.02										
1.14		2.29			1.29			8.00	3.02										
1.35		3.11			1.29			8.00	3.02										
2.01		3.31			1.29			8.00	3.02										
2.15		3.46			1.29			8.00	3.02										
2.33		4.08			1.29			8.00	3.02										
3.04		4.45			1.29			8.00	3.02										
3.40		5.27			1.29			8.00	3.02										
3.47		5.47			1.29			8.00	3.02										
4.03		6.12			1.29			8.00	3.02										
5.35		7.58			1.29			8.00	3.02										
6.13		8.36			1.29			8.00	3.02										
6.42		9.09			1.29			8.00	3.02										
7.16		9.40			1.29			8.00	3.02										
8.—		10.25			1.29			8.00	3.02										
3.55		11.—			1.29			8.00	3.02										
4.40		12.26			1.29			8.00	3.02										
5.10		1.11			1.29			8.00	3.02										
11.55		8.15			1.29			8.00	3.02										

Notă: Órele însemnate în stânga staţiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadraţi cu linii mai negre însemnăză órele de nópte. — Semnul ← → arată ou capul direcţia. încărâu merge trenul.